

VIERROEDIGE HOOIBERG

De kappen van beide bergen werden omhoog of omlaag bewogen naar gelang de hoeveelheid opgeslagen graan en hooi. Dat gebeurde met een eenvoudig hefboomsysteem, waarbij in de gaten in de roeden een pen met ketting met een ronde ring werd gestoken. De hefboom, een lange, ronde balk, sliet geheten, werd door deze ring gestoken. De hefboom, een lange, ronde balk, sliet geheten, werd door deze ring gestoken. Na het opheffen kwam de kap weer te rusten op ijzeren pennen, de bergijzers, die in de gaten werden gestoken.

Deze vierroedige hooiberg wordt 'steltenberg' genoemd, vanwege de hoge tasvloer en de afdakjes opzij. De kap van deze berg is zeer bijzonder. Het is een schilddak, maar geheel flexibel gemaakt. Dat is uniek in Nederland. De afdakjes van de vierroeder zijn gedekt met riet. Ook dat komt verder nergens meer voor. Op zijn oorspronkelijke plaats had deze berg stenen wanden, met steen van uiteenlopende ouderdom. Mogelijk zijn de wanden ooit deels van hout geweest. Een andere bijzonderheid is dat de verhoogde tasvloer nauwelijks verbonden was met de roeden. Een dergelijke verbinding is elders gebruikelijk en het had hem ook steviger gemaakt. Het is de vraag of deze hooiberg misschien oorspronkelijk ook een 'grondberg' geweest is, zoals de vijfroeder, maar later is verbouwd. Dat lijkt echter onwaarschijnlijk, gezien de benodigde stalruimte voor paarden en gezien het feit dat er bakstenen uit de ontginningsperiode in de berg verwerkt waren.